

28/03/2003

Sophie Ryckman houdt op de hoek Langestraat-Kapucijnenstraat La Bohème Ostendaise draaiende

Italië, Griekenland, Marokko

en

Turkije geserveerd op een

bord

Een lekkere Burek met Turkse kaas, wat munt of eventueel gehakt... met la vraie bohème Sophie Ryckmans als dominante factor van de snoeperige schotel. Ook hier verbergt de glimlach wat hartzeer: ooit verloor Sophie als puber een heel goede vriend, die bij een ongeluk om het leven kwam. Ook haar mama overleed vorig jaar. Is 't leven een lach en een traan... dan is haar zoon, Arne Degryze, haar onmisbare hartendief: 10 lentes jong geeft hij nu al blijk het waarschijnlijk ooit tot advocaat te brengen. Als schaker weet Arne tenslotte ook al van wanten. Sophie Ryckman, charmante jonge vrouw waar je als man niet kan naast kijken, werd op haar verjaardag op 3 maart door een Bohèmegetrouwe met champagne en een goed woordje in de bloemetjes gezet: „Koken is een kunst”, zo schreef hij, „maar wat jij culinair serveert, is gewoon hemels!”

Sophie Ryckman, zus van de vier jaar jongere Stefaan, huiste tot haar 13de in haar geboortestad Gent, waarna het gezin naar de Oostendse Gelijkheidstraat trok. Vader Eddy bracht het van medisch afgevaardigde tot directeur van het Leuvense Pfizer. Hij was niet streng en had blijkbaar geen tijd voor hobby's. Moeder Christiane Boehme, die vorig jaar overleed, was verre familie van de heel bekende muziekdirigent.

Op haar 20ste werd Sophie reservatiebediende inzake vliegvakanties bij Sunair. „De prijzen voor tennistornooien werden uitgereikt in de Sunair-gebouwen. Ik kende Rudolf Vanmoerkerke nog van in mijn studententijd, toen ik van hem een interview afnam... dat op school werd gewaardeerd. Op zeker ogenblik stapten we over naar Railtour — door Sunair van NMBS overgenomen — en gingen we in het weekend met de trein mee als hostess. Fantastisch, want dat was telkens een dagje gaan skiën.”

— **De hostess... en Zwitserland.**

— **Sophie :** „Gastvrouw van een reisgezelschap betekent in de allereerste plaats onder de mensen komen en begrip opbrengen voor eventuele problemen. Iedereen moet zich op zijn gemak voelen. Wat Zwitserland betreft : dat is een land dat zich siert met een rustberend bergenlandschap. Ik was geen skiër, al trokken die lange latten me wel bijzonder aan. En nee, ik kan niet jodelen...”

„Kunst om van een klant een heel goede vriend te maken”

Zoals menig jongmens was Sophies jeugd gekruist met heel mooie en aleens donkere periodes. Toen ze in Brugge marketing ging studeren, leerde ze er de man kennen waarmee ze op haar 21ste in het huwelijk trad.

— **Jouw levenswijze ?**

— **Sophie :** „Ik ben een levenslustig meisje dat vooruit

wil in het leven en graag tussen de mensen komt. Geen vogeltje dus dat men kan opsluiten in een kooitje. Iets waar mijn man het moeilijk mee had. Vandaar dat we na vier jaar uit mekaar gingen. Ik heb evenwel een zoon van 10 die al duchtig zijn mondje roert en die ik niet meer zou kunnen missen...”

— **Wat is voor jou liefde ?**

— **Sophie :** „Een gevoelsvol begrip dat voor iedereen anders is en dat je deelt met iemand waarmee je een gemoeidelijke babbel kan slaan. De weg naar de hartstocht kan heel lang zijn, maar eenmaal ze gevonden kan ze spijt alles heel echt en edel zijn...”

— **De rijpheid om een zaak te runnen ?**

— **Sophie :** „Dat groeide bij

Alain Tournoy van de Bier-Co, waar we als secretaresses onze oren en ogen openzetten : Alain is iemand die altijd bezig is en veel goede ideeën heeft. In 1998 ging ik naar het Vormingsinstituut omdat ik op mijn eigen horecabeentjes wilde staan.”

— **Je eerste contact met de horeca ?**

— **Sophie :** „Alles groeide als vanzelf omdat ik het vriendelijk omgaan met mensen al in mij had. Onze job is moeilijker dan aleens wordt gedacht : als je op een bepaald moment druk bezig bent, denken sommigen je, ongegeneerd, met een vingergeknip bij hen te roepen. Ook vanwege de klant kan een beetje respect heus op zijn plaats zijn.”

— **Leuke herinneringen...**

— **Sophie :** „In De Mosselbeurs is Geert Hoste eens over de drempel gekomen. Een heel vriendelijke man, die blijkbaar bezig was wat voorbereidingen op papier te zetten. Graag eraan toevoegen, dat je in een horecazaak niet direct moet beginnen met een BV lastig te vallen.”

— **Vanwaar komt die schelmse naam Bohème ?**

— **Sophie :** „Alles is gegroeid tussen mij en mijn vriendin Lin Stenzhorn, vennoot bij het opstarten van de zaak. Zij was het die aanmaande om op de hoek Langestraat-Kapucijnenstraat een horecazaak op te starten. Lin is een heel creatieve dame met fantastische ideeën. Een artieste die van kleuren tot materiaal alles voor mekaar bracht die

vandaag *Bohème* uitmaakt. In vriendschap is ze intussen uit de zaak gestapt. Een start waarover ik met vader sprak en die, nochtans niet zelfstandig-minded, toch een flinke duw heeft gegeven.”

— **Wat wil je zaak in de eerste plaats zijn ?**

— **Sophie :** „Gewoon een stukje Middellandse Zee in de Oostendse uitgaansbuurt brengen met boheemse specialiteiten als snacks op zijn Libanees, Iraans, Tunesisch e.a. pikante kantjes meer !”

— **Waarvoor moet je zeker naar de Bohème komen ?**

— **Sophie :** „Voor een *Burek* ofte rolletje Filodecq, dat ergens te vergelijken is met loempia... maar dat wij klaar maken via de oven. Daarin zit Turkse kaas, een beetje munt

en eventueel gehakt. Tijdens het weekeinde maken we heel speciale Libanese broodjes, gevuld met kip of gehakt.”

Bohème heeft haar aparte derde vrijdag van de maand...

— **Sophie :** „Inderdaad en we versieren hiervoor *speciale menuutjes* die beurtelings Marokkaans met couscous, Turks met hoofdschotel en dessert of Italiaans met ossobuco kunnen zijn. In april, uitzonderlijk de vierde vrijdag van de maand, staat een Zuid-Franse avond op het menu, terwijl we in de meimaand op de Caraïbische culinaire toer gaan.”

— **De klant is meer dan koning...**

— **Sophie :** „Noem het een plicht die we maar al te graag vervullen. Heeft iemand vra-

gen omtrent de thema-avond of zou men iets willen organiseren in de *Bohème*, aarzel niet en neem contact op. Dat kan

op gsm 0476 54 29 85. De keuken is dagelijks open van 12u. tot middernacht. Op vrijdag en zaterdag zelfs tot 2u.”

— **Hou je van Oostende ?**

— **Sophie :** „Vast en zeker, want mijn horoscoop is een vis. Ik zou wat graag de baren induiken, maar gebrek aan tijd belet me dit. Niet vergeten, als je bij de horeca hoort, ben je ergens getrouwd met je zaak. 't Weze daarbij gezegd dat ik van mijn *Bohème* zielsveel hou !”

Mijn horoscoop is vis... dus hou ik van 't zèètje”

— **Wat zou je nog willen bereiken in je leven ?**

— **Sophie :** „Al ben ik vandaag tevreden met mijn zaak, wil ik toch kwijt dat Oostende ergens wat conservatiever is dan Gent, Brussel of Antwerpen. Mensen van aldaar zeiden mij : *als er bij ons zo'n Bohème zou komen dan zou dit — omdat we zo iets nog niet kennen — vanaf het debuut volle bak zijn.*”

— **Tot slot, de Boheemse waterpijp.**

— **Sophie :** „Een sakkers exclusiviteitje waarbij de waterpijp kan gevuld worden met appeltabak, kersentabak, banaanatabak, aardbeitabak en gewone tabak met honing. Als tussenkomst wordt slechts 3 euro per beurt gevraagd. Een niet te missen gezelligheid.”

Niet iedereen gelijk voor de wet

Centrum betaalt zich blauw...

„Hier in het Louisakwartier is wel samenhangigheid tussen de handelaars. Dit in tegenstelling met het al- maar desolater wordende Langestraat Montmartre”, stelt Sophie Ryckman.

„In Oostende zeggen ze allicht dat iedereen gelijk is voor de wet... Dat is niet zo : in 't centrum moet men veel meer parkeergeld betalen dan zij die aan de rand van de stad wonen”, aldus Sophie Ryckman. „Vanaf de Blauwkasteelwijk mag er gratis geparkeerd worden. Wij kunnen hier desgevallend een kaart aanschaffen voor 50 euro, waarmee je evenwel niet in de Langestraat mag staan. Wél op de Van Iseghemlaan, waar er nooit plaats is. Dat geldt voor de klant... en zeker voor de mensen die er wonen.”

— **Je voelt het dus aan als een straf...**

— **Sophie :** „Je moet maar eens in- en uitladen : als je niet oplet, zit er binnen de kortste keren een parkeerboete tussen je ruitenwisser. *Ik heb me hier al blauw betaald.* Ook mensen die in 't centrum wonen, zouden gratis moeten kunnen parkeren.”

— **Is 't Oostendse Montmartre ergens een ver-van-mijn-bed-show voor overheid en politie ?**

— **Sophie :** „Dat zou ik zo niet zeggen. Ik voel me hier niet on- veilig en af en toe houdt de politie zeker een oogje in 't zeil. Ik vind wel dat wat meer opknappen in onze uitgaansbuurt niet zouden misstaan. Over mijn deur verloedert een vroeger Chinees restaurant : een prachtig art decor gebouw dat in Brugge allang zou beschermd zijn geweest. Daarbij kan het gewezen vogelasiel op de hoek geen vuilere indruk geven...”

Op haar 16de hoorde Sophie in C15/2-klasse tot de vier besten van België

Nationaal tennisniveau

Van thuisuit kreeg Sophie Ryckman wilskracht mee, alsmede het besef dat, als je iets wil bereiken in het leven, je niet te snel tevreden mag zijn. „Leergierigheid voedden we niet met boeken, maar met niet te onderschatten alledaagsheden”, zo herinnert ze zichzelf als geëmancipeerd meisje dat al heel vroeg haar plan moest trekken...

Als tiener volgde Sophie drie jaar de richting moderne in het Sint-Lutgardis, waarna ze tot haar 18de naar Sint-Jozef trok om zich Nederlands, Frans, Engels en Duits eigen te maken, alsmede een spooeg Russisch. Sophie had namelijk in Turkije een Oekraïner leren kennen die ze eens in het Russisch een brief wilde schrijven.

Via nicht Annique Vanbesien was Sophie voor de tennissport gewonnen. „Vanaf mijn tiende sloeg ik balletjes tegen de muur en nam in de kortste keren aan jongerentornooien deel. Stond later mijn mannetje in het stoerder damstennis. Toen de acht beste van West-Vlaanderen het in Suntennis te-

gen mekaar opnamen, vatte ik als laureate post op het hoogste schavotje.”

— **Het raketspel lag je blijkbaar...**

— **Sophie :** „Ik was 16 toen we in Rebecq — Plateau van Ronquière — halve finaliste waren in een nationaal tornooi. Wat er op duidde dat ik tot de beste vier van België behoorde. Mijn klassement was toen C15/2. Met een sterke opslag en dubbele backhand was ik technisch heel goed. Ik miste evenwel snelheid in de benen. Ik hou nog altijd heel veel van tennis. Jammer dat ik het niet meer kan doen.”

— **Kim, Justine en de Williamsisters... strijken nogal wat poen op...**

— **Sophie :** „Als je goed bent moet

je dat meepakken als het zich presenteert, hé ! Men mag zich evenwel niet blindstaren op de poen alleen : je mag het niet onderschatten wat die meiden voor mekaar brengen. Het is natuurlijk plezant als je je kunt uitleven in je hobby... en terzelfdertijd een schat aan geld verdient.”

— **Jouw tienerleven...**

— **Sophie :** „Dat was tennis... en nog een keer tennis. Ik ging niet uit. Leven van jonge mensen maakte al een verandering mee. Waar vandaag drugs de top scheren, werd ik daar nog niet mee geconfronteerd. Als ik daar maar niet te naïef in was...”

Zijn wat ge zijt is ergens te beknopt om hiermee Sophie Ryckman te strikken. Ze was nog geen volgroeide tiener toen ze al serieus haar plan kon trekken. Een paar jaar voor haar plechtige communie smashte ze nog niet aardig tennisballen tegen de muur en toen ze in het middelbaar talenkennis opdeed, stond ze er op wat Russisch te kunnen praten... en ja ook te schrijven. Alsof ze een Oekraïense vriend met *tibja loebloe* — ik bemin u! — diep in de ogen wou kijken. Op zoek naar haar reële toekomst werkte ze voor Vanmoerkerkes Sunair, Cobbaerts Media Center, Alain Tournoy's Bier-Co om tenslotte in *De Mosselbeurs* te belanden. In de meimaand vorig jaar uitte ze haar eigen horecagevoelens nog explicieter in toeristisch Oostende toen ze, samen met vriendin Lin Stanzhorn, op de hoek Langestraat-Kapucijnenstraat de *Bohème* opstartte. Een praat- en eetcafé dat Turkse, Italiaanse, Marokkaanse en Iraanse avonden in Oostende reëel maakt. Zo kun je in het Boheemse nest — met in de background zuiderse muziek — de blauwgroene Middellandse Zee niet waarachtiger inademen.